No. 39. 1846

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 1 April.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;

Gelezen eene Missive van den Heer Kolonel, belast met het plaatselijk kommandement dezer Vesting, dato 30 [illegible]

Brengen bij deze ter kennis van een iegelijk:

Dat dagelijks, te beginnen met den 1. april aanstaande, van des morgens 7 tot des namiddags 6 ure, de manschappen, behoorende tot het alhier in bezetting liggende Regement Infanterie, zullen worden geoefend in het schijfschieten, welke oefening zal plaats hebben op het daartoe dienende terrein bij het middelkroonwerk en wijders voor een gedeelte bij den hoek der duinen even voorbij het fort de Nolle, alwaar de dijk tegen die duinen aansluit, en zulks van boven af die duinen naar eene in de laagte op het strand gestelde schijf in gelijke rigting met dat strand, en van af beneden den dijk naar de hoogte tegen het genoemde hooge duinpunt opgerigte schijf, in dezelfde rigting van de duinen, of wel op zoodanige wijze van af het strand, tegen de verder opliggende duinshoek in gelijke directie; zullende ter beide plaatsen tot waarschuwing vlaggen worden gesteld. —

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 31. Maart. 1846.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtb.
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

Staatkundig Overzigt.

Terwijl de poolsche opstand in het land zelf bedwongen is, doen zich eenige naweën daarvan in Frankrijk gevoelen. Te Toulouse waren ligte wanorden ontstaan; thans zijn ook, op de drie laatste dagen der vorige week, onlusten te Dijon voorgevallen, waar de Marseillaise gezongen en onder het geroep: Leve Polen! Weg met *Lodewyk-Filips!* Weg met *Guizot!* driekleurige en zwarte rouwvaandels rondgedragen zijn. De wacht der prefectuur heeft de bajonetten moeten vellen, een man schijnt ligt gekwetst geworden te zijn, van den kant der menigte zijn een paar steenen geworpen, maar hiertoe heeft het oproer zich dan ook gelukkig bepaald. Inmiddels had de regering meer troepen ontboden, en eenige personen zijn gevat. Ook te Mets is eenige onrust geweest, maar zij heeft slechts in geschreeuw bestaan.

In Posen begint men te spreken van het bestaan eener bende moordenaars en brandstichters; maar volgens een schrijven uit die stad, bestaat er tot dit vermoeden tot dusverre geenen grond.

Men meldt uit Krakau, dat aldaar de arrestatiën nog steeds toenemen. Niet alleen ondergaan dit dezulken, welke ontegenzeggelijk aan den opstand deel namen; maar ook allen van welke men zegt, dat zij op de eene of andere wijze zich ter gunste van de nieuwe orde van zaken uitgelaten hebben. Hierdoor is eene wijde deur geopend voor de aanbrengers, en wordt dan ook veel ongeluk veroorzaakt onder vele familiën.

Particuliere berigten uit Gallicië spreken van steeds nog op nieuw uitbarstende, maar over het algemeen genomen weinig gevaarlijke boeren-onlusten, welke alle de bepaalde strekking van roof en plundering hebben. Voor reizigers is het derhalve tegenwoordig zeer gevaarlijk is Gallicië.

Uit Rome wordt gemeld, dat eene kommissie van kardinalen, de vraag of de protestanten binnen de muren der Christen wereldstad, weltig en vervreemdbaar eigendom mogten bezitten, ontkennend heeft beantwoord; alleen is er eene uitzondering gemaakt met de gezanten van onroomsche vorsten. Deze vraag kwam ter sprake wegens een verzoek der daar aanwezige [illegible] tot het bouwen eener anglikaansche kerk [illegible] een [illegible] mogen bezitten, indien er een engelsch gezantschap te Rome was, maar dit heeft geen plaats, krachtens de kroonings-eed, om met Rome in geenerlei godsdienstige of staatkundige betrekking te treden.

De tijdingen uit Algerië gaan tot 20. dezer. Op dit tijdstip was er eenige beterschap in den toestand en ten voordeele der fransschen gekomen. De gevechten van den 7. en 13. door den kolonel *Camon* en den generaal *Jussuf* aan *Abd-el-Kader*, geleverd, hadden nog gunstiger resultaten gehad, dan degene welke men eerst had aangekondigd, *Abd-el-Kader* zijn geschokt gezag willende bevestigen, was met eene dochter van *Ben-Salem* getrouwd. Zijne ruiters moeten grooten nood geleden hebben, daar zij hunne mantels voor garst hebben verkocht. De emir wijkt nu in allerijl naar het westen van Algerië, en men gist, dat hij in het gebergte Djebel-Amour zal vlugten.

TURKIJE.

— Berigten uit Konstantinopel behelzen o. a. het volgende: naar luid van mededeelingen uit Klein-Azië duurt het raadselachtig verschijnsel van den manna-regen in Eskischehir, Sidi Gasi et Sinrihissar nog altijd voort. Ongelukkig is het tot nu toe niet mogelijk geweest over de nadere bijzonderheden van het verschijnsel, voldoende en overeenstemmende berigten te bekomen; iets, dat ligt te verklaren is, wanneer men de onwetendheid der bevolking aldaar overweegt. Alleen zooveel blijkt daaruit, dat de zelfstandigheid des morgens op den grond gevonden wordt, waarbij sommige berigten nog voegen, dat men dezelve bij uitsluiting op de steenachtige plaatsen van het terrein vindt. Of zij werkelijk eenige duimen hoog den grond bedekt of wel integendeel op de eene of andere wijs los aan den bodem kleeft, laat zich nog niet bepaald zeggen. De inwoners zijn van meening, dat zij met den nachtdauw uit de lucht valt, hetgeen treffend overeenkomt met de bijbelsche opgaven van het manna, dat in de woestijn viel. Het brood dat men van deze stof bakt, is naar men zegt, alleen bruikbaar zoolang het versch is, en kan niet bewaard worden.

ENGELAND.

Te Londen heeft een liefdadig genootschap ondernomen huizen te bouwen, welke voor behoeftige huisgezinnen zullen bestemd worden. Eene zindelijke en luchtige woning zou voor den prijs van 50 cent per week worden aangeboden. (Dit systema zou ook in Nederland wel mogen ingevoerd worden; maar de groote zwarigheid is, dat vele behoeftigen zich onordelijk gedragen, en hunne woningen bemorsen en bederven.)

— Eene ijzeren kerk is uit Engeland naar Jamaïka gezonden. Dezelve is ongeveer honderd voet lang en vijftig breed, en heeft een torentje met gekleurde glazen. Alles met de daarbij geleverde vensterruiten kost slechts f 12,500.

BELGIE.

— Bij het naderen van April, schijnen de kluchtspelers niet onledig te zijn. Te Luik hebben zij aan alle de modewerksters van Herstal brieven gezonden om op bepaalden dag en uur bij mevrouw *M*.... te zijn, die haar verschillende *commandes* te doen had. De vigilanten kwamen in menigte de straat afgestoven, want men had de *modisten* spoed bevolen; maar toen de lieve naaisters elkander aanzagen, voelden zij wat er gaande was: de eene vergramd en de andere lachende trokken weg; ook de dame van den huize was over het bestendig bellen der *vigileurs* niet al te vreden.

Verleden zaturdag was het de beurt van een gesticht achter St. Pauwelskerk: daar had men om tien uur des morgens, alle de vleeschhouwers der stad naar toe gezonden, geladen met vleesch om onder den last te bezwijken; in het gesticht wist men van niets, de goede lieden mogten terugkeeren. — Het is nog niet al. Denzelfden dag, om vier uur namiddag, kwamen van alle de rigtingen der stad bierwagens aangereden, welke allen naar hetzelfde gesticht reden: op een oogenblik was de geheele straat belemmerd; elk haastte zich om zijne nota over te leggen; maar weldaast zag men dat de notas allen hetzelfde bevatten, en dat het eene fopperij was. De biervoerders gingen aan het tieren, doch moesten eindigen met af te rijden. Het was eenen heelen stoet.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, den 31. Maart. Het *Amsterdamsch Handelsblad* van gisteren spreekt, op verzoek van den heer *D. Dsonkers*, een vroeger door hetzelve uit 's Bosch vermeld gerucht tegen, dat die heer zijne concessie van den Zeeuwsch-Duitschen spoorweg aan eene Engelsche societeit voor *f* 100,000, met het behoud eener betrekking van *f* 5000 jaarlijks, zou hebben overgedragen. Wij kunnen integendeel, met zekerheid melden, zegt de *Middelburgsche Courant*, dat bij voornoemden heer het voornemen bestaat om de zaak tot het einde toe voort te zetten.

— Men verneemt met leedwezen, dat de voornaamste aanhangige wetsontwerpen, als die over de verkiezingen, de jagt, het armwezen enz., gedurende de tegenwoordige zitting der Tweede Kamer niet zullen behandeld worden. Het schijnt, dat de minister *ad interim*, van binn. zaken, *van der Heim*, die percelen niet aandurft, en, zoo gezegd wordt, zou Z. Exc. de voordragt der wet omtrent de belastingen niet kunnen verdedigen, als strijdende eenige bepalingen, op het diaconale betrekking hebbende, met zijne bijzondere gevoelens.

— Van de nieuwe *guldens* kennen wij *drie* verschillende édities. Met de eerste, onder anderen die van 1837, schijnt men, wat derzelver *grootte* of *gehalte* betreft, een niet onaardig *bokje* gemaakt te hebben. Men ziet ze hoogst zeldzaam meer, als bij de ontdekking der stommigheid zeker weder ingewisseld en ook door partikulieren *versmolten* zijnde. De lateren, bijv. van 1840, zijn veel *kleiner*. Beide uitgaven dragen de beeldtenis van *Willem I.* die naar den *slinker* kant uitziet. Op de sedert geslagene muntstukken aanschouwt men *Willem II.* naar den *tegenovergestelden*, *den regter* kant kijkende. Gewis een bemoedigend zinnebeeld!

— Onze nieuwe *ryksdaalders* zien er weer regt stichtelijk uit. Zij roepen: *God zy met ons* (namelijk, met ons *ryksdaalders*: want als de minister het alleen zal doen, dan worden wij besnoeid.) Niet: God rIJ, maar God zY. Dat is oneindig stichtelijker. Het is *gothisch* of *vlaamsch*. Zouden de stempels in België gegraveerd zijn? Dit zou *prouvéren* voor onze kunst, en nog meer voor onze onbekrompen broederliefde. Ook is dat gebed ingetogen en *modest*. Het kruipt om den rand, en dringt zich niet op aan het oog. Slechts komt de Y wat driester te voorschijn in het woord *koningryk*. (*Kal.*)

— Weerkundige waarnemingen, zoo leest men in het *Nieuwsblad*, doen vermoeden: een koud en droog voorjaar, eenen warmen en droogen zomer, ongedierte op het veld, doch eenen goeden graanoogst.

GEMENGDE BERIGTEN.

De sterrekundigen hebben uitgerekend, dat de totale zonsverduistering in het jaar 1842 de laatste geweest is voor Europa, gedurende deze eeuw. Wie voor zyn sterven nog eene wil zien, gelieve tegen 1851 naar Noord-Amerika, of Siberie, tegen 1861 naar de woestyn Sahara en tegen 1870 naar Algiers op reis te gaan! — Te Napels gearriveerd het stoomschip Archimedes, geladen met ossengal en russische

CHARLOTTE VAN BERGFELD. (1)

Episode uit de jaarboeken der lijfstraffelijke regtspleging in Pruissen.

De gravin van Hildenrath keerde naar Berlijn terug, ten einde haren man met de meest mogelijke omzigtigheid den slag, die hunne dochter trof, te doen kennen. Zij verkreeg de toestemming haar voor haar vertrek te zien. Door het grootste toeval bevond zich in het aangrenzende vertrek iemand van een buitengewoon fijn gehoor, en nog toevalliger die vreemdeling was der policie-directie niet vreemd; eene aldus vergefelijke nieuwsgierigheid deed hem het oor aan haar gesprek leenen.

« Arm, ongelukkig kind," zeide de moeder, « gij zijt niet onbekend met de dood van Eduard."

« Moeder! het is God bekend, wat er voorgevallen is; ik kan mij op dat punt niet uitlaten. Wat mijn lot ook zij, ik zal het met gelatenheid ondergaan, doch ik zal het stilzwijgen weten te bewaren."

Er werd eene order uitgevaardigd, om alle papieren en goederen, behoorende aan mevrouw van Bergfeld, in verzekerde bewaring te nemen. Een overbeidsperzoon onderzocht dezelve; men ondekte evenwel niets, alleenlijk vond hij in eene juweeldoos een gouden zakuurwerk, hetwelk de verslagene van zijne vrouw ontvangen had ten tijde hunner verloving en een trouwring, welke Eduard altijd gewoon was te dragen. Hoe kwamen die voorwerpen in de handen van Charlotte? Had haar man haar dezelve na hunne scheiding terug gezonden? Terwijl, tusschen beide gezegd, men onder eene menigte rekeningen van modehandelaars, eenige vond, geteekend: « Henrich Finache, koopman in handschoenen. No. 91 Wilhelmstraat."

Men had te gelijker tijd berigten zoeken in te winnen, betreffende het paar menschen, wiens noodlottige omstandigheden de algemeene aandacht boeiden.

Charlotte van Hildenrath, dochter van ouders van groot aanzien, doch middelmatig fortuin, huwde op haar zeventiende jaar Eduard van Bergfeld, een vierentwintigjarige losbol, van een edel voorkomen, een onvermoeid danser, muzikale dweeper en een onbegrijpelijk verkwister; elkander huwende, dachten zij elkander te beminnen. Een jaar daarna had de geboorte van een kind den band hunner vereeniging nog naauwer toegehaald, zes maanden later werd het hun door eene hevige ziekte ontrukt. De moeder hierdoor gedrenkte eenigen tijd aan de wanhoop als het ware overgeleverd, gaven hiervoor verstrooijing in het gewoel der groote wereld te zoeken, en maakte alzoo overdrevene verteringen. Eduard gewoon aan een ongebonden leven, spreidde, afgezonderd van haar al zijne genegenheid voor de loshandigheid ten toon: eene intrigue, waarin hij eene geruchtmakende rol speelde, werd bekend. Zijne vrouw over zijn gedrag verontwaardigd, verliet hem oogenblikkelijk en trok bij hare ouders in. Dit was eene treffende zaak voor de familie van Bergfeld. Eduard vernederde zich, toonde berouw, beloofde tot een beter leven terug te keeren; Charlotte schonk hem vergiffenis en voegde zich weder bij hem; doch had hem weldra even groote misdrijven te verwijten. De graaf van Hildenrath in woede ontstoken tegen zijnen schoonzoon, koste het zeer veel moeite, zich te bedwingen, hem niet openlijk tot een tweegevecht uit te dagen; bij vergoegde zich met eene wettige scheiding te bewerken. Eduard meer verbitterd, alhoewel hij er de oorzaak van was, wilde niet bij zijnen vader blijven, aangezien zijne gedragingen aldaar strengelijk zouden worden nagegaan; bij verwijderde zich, voorgevende het land uit te gaan, en in langen tijd niet terug te keeren. Zijne moeder was pas gestorven, hetwelk hem in bezit stelde van eene aanzienlijke som gelds.

Hij was vertrokken en men had niets naders omtrent hem vernomen. Zijne vrouw was in Berlijn gebleven; waarluit zij zich slechts twee maanden, gedurende den zomer van 1818, verwijderd had, tot het doen van een reisje door de Rijnprovincien. Haar gestel was verzwakt en de geneesheeren hadden haar ter herkrijging harer gezondheid, beweging en verandering van lucht voorgeschreven.

Goedhartig, maar levendig van aard, en zich zonder overweging aan den indruk, dien ieder oogenblikkelijk geval bij haar te weeg bragt, overgevende, was Charlotte van Bergfeld in eenen aanval van drift in staat zich tot eenen handeling te laten overhalen, welke haar in het vervolg zeer gemakkelijk zoude kunnen berouwen, en tot wanhoop brengen; hare zucht voor het toilet en haar in het geheel niet spaarzame aard, bragten haar in zeer onaangenaame geldelijke verlegenheden. Wel had zij iemand van eenen zeer hooge rang tot zich getrokken, die haar gaarne zijn naam en zijn geld zou ten offer gebragt hebben, doch het bestaan van Eduard was nog steeds een onoverwinnelijke hinderpaal.

De regters wikten en wogen alle deze omstandigheden, en deden vervolgens onderzoek naar nog drie personen, welker nadere kennis hun van zeer veel belang scheen te zijn.

Voorcerst: de oude houthakker, welke de vreemdelinge vergezeld had, toen zij zich aan het bad te Podewill vertoond had; doch men ontdekte geen enkel spoor van hem.

Ten tweede: Cecilia, welke mevrouw van Bergveld ondersteu-

(1) *Zie onze vorige.*

ridder kruisen. — Satan is in de Variétés voorgedragen en zeer wel bevallen. — Admiraal Collard, 76 jaren oud, heeft zich, uit tegenzin in 't leven, het hoofd afgeslagen. Men verzekert, dat zulks zeer doodwond is. — 't Budget der Argentynsche republiek heeft 60 millioen piasters als uitgaaf en 7 millioen piasters in ontvang; verwacht dus eerstdaags aldaar een Redder. — Zekere P. heeft twee Zeuwen aan de schatkist present gedaan, zien een nieuw denkt beeld nopens de invoeringe van muntspecien aan den Minister van finantien. Zou het P. in den gevel spoken? — Eerlang zullen de zaken dienen voor den Hoogen Raad van de heeren Thieme en van Hulst. Hunne verdedigers zyn met de stukken gereed. Mogten zy slagen! — De burgervaderen te Zwolle schynen liberaler over de vryheid der Venus tempelen te denken, dan de regters aldaar over de vryheid der drukpers. Ofschoon van hooger hand herhaaldelyk daartoe aangezocht, maken zy nog maar geene verordeningen op de huizen van ontucht. Zy schynen weerhouden te worden door de vrees, dat door een reglement op het tweebeenig vee aan die huizen een soort van wettelyk bestaan (waarom niet officieele begunstiging?) zou kunnen geacht worden verzekerd te zyn. In een dier etablissementen daar ter stede werd onlangs een meisje van 16 jaar listig gelokt, en tot winkeldochter gepromoveerd, doch is gelukkig door het intermediair van de politie weder in het ouderlyke huis teregt gekomen. — Twee dagbladschryvers te Richmond in Amerika hebben gruwelijk geduelleerd. De een is geheel en de andere half gedood. Zoo erg gaat het hier tusschen redacteuren niet; men bepaalt zich wyselyk tot pen en inkt. Eene poging van een genatarieerd ministeriëlen haagschen Bok (Box) om de amerikaansche manier hier na te volgen, heeft de verdiende verachting ondervonden. — In navolging van meester Floris gaan de kerkvoogden te Leeuwarden eene vrywillige? leening uitschryven tot dekking van een te kort à f 50.000, die men zich verrekend had by de vertimmering der kerk!! — De oude drie- en tweegulden stukken zyn nu aan 't sterven en zullen van af 14 tot en met 18. April begraven worden.

REGTSZAKEN.

Den 19 dezer, zegt de *Kamper Courant*, stond onze stadgenoot, de heer J. P. J BÖHM, purseleinkrammer en gelegenheidsdichter, (in welke vakken hij zich een naam heeft verworven) voor de Arrond.-Regtbank te Zwolle, beschuldigd van mishandeling, gepleegd aan eenige Israëlieten.

De zaak is deze: twee Joden bestellen twee dichtstukken, toepasselijk op 't Purimfeest, dat aanstaande was. Over prijs, rijm of maat werd niet geconditioneerd, de geest echter moest veel hebben van den geest des Snelwagens, dus iets scherps.

Voorwaar eene moeijelijke positie voor den dichter, scherpte zijn en tevens den jubeltoon aan te slaan; satire en ode in éénen adem is veel gevergd: maar voor geld, zegt men, kan men alles gedaan krijgen.

22 februarij, den dag der leverantie, traden vier Israëlieten bij den dichter binnen. De heer B. reciteerde de verzen, declameerde ze met vuur en rekende op 't honorarium, waarlijk niet te hoog gesteld, op 50 Cent.

Maar in plaats van promptelijk te betalen, gelijk 't feestvierenden pasto, begon men de poëzij te recenseren en — geen geld te geven; 't *aanbod* toch van twee dubbeltjes was te akelig voor zooveel inspannen.

Wat wonder nu, dat de dichter, een van 't prikkelbare geslacht (iritabile genus) zoo gruwelijk geprovoceerd, zijn kagchelpook nam en, steunende op zijn huisregt, de vierschaar der recenserende wanbetalers zijne deur uitjoeg.

Om dezen heiligen ijver in Apollo werd den heer B. een correctionneel proces aangedaan; — eene volle maand gevangenisstraf met f8 boete tegen hem geëischt.

Steunende op zijn heilig regt van huisheer en dichter, heeft het ZEd. aan geene gronden tot vrijspraak ontbroken.

De Regtbank, wel wetende wat een dichter toekomt, zal, hoopt men, een zacht vonnis strijken.

MENGELINGEN.

Ons is afschrift medegedeeld van het volgende request:

Aan Zijner Majesteits Zwarten Boekhouder.

HoogEdele Gestrenge Heer!

Geef met diep ingestampten eerbied te kennen ik ondergeteekende (die mooijer petitioneren dan schrijven kan), oud 63 jaar, wonende te Amsterdam, aan de Uitkijk, №. 31127, Uwwee misschien minder bekend als commissionair in effecten;

Dat ik niet al te wijs ben; ook niet al te braaf ben, noch al te bekwaam ben; ofschoon ik het voorregt had, geboren en tot op den huidigen dag opgevoed te zijn in een land dat zich nimmer zal hebben volprezen, ons hoogverzegend Nederland;

Dat ik heb vele kinderen, kinds-kinderen en kindskinds-kinderen, onder anderen zeven zoontjes, en voor elke vensterruit een dochterje aan de straat;

Dat ik HooEdele niet beter weet na te laten dan eene goede recommandatie, alzoo mijn klein beetje geld miserabel onder hen moet worden gesmaldeeld;

Dat ik zelfs ook geen kwartje verdiend heb aan de manoeuvres, die de *haagsche* zeef weer zooveel bij bloed hebben geholpen, dat de kwajongens, die er 't naast onder stonden, er rood van doordropen moeten zijn, en er zekerlijk nog van stinken;

Dat ik bovendien een aartsvoorstander ben van grondwets-herziening, zelfs niet van eene herziening, die *pretentieus* of *onvolledig* genoeg ware om te moeten doodloopen, maar van eene extra beste herziening; schoon ik bekennen moet, er niet bij tijds om gepetitioneerd te hebben (dat kwam mij toen in de effectenkraam niet te pas;)

Dat ik ook verlang, eindelijk eens iets in de wereld te zijn, is het niet voor mij zelven, dan toch voor degenen die mij besnikken en behuilen zullen als mij de tanden niet meer zeer doen;

Waarom ik zeer instantelijk kom te verzoeken
Om een klein plaatsje maar in 't Zwarte
boek: men kan nooit weten waar 't
goed voor is.

't Welk doende,
SIMON ABRAHAM HARTOGSOS.

—

— In de *Kaleidoskoop* n°. 13 leest men de volgende advertentie:

TE HUUR

te Zutphen: een nog eerst voor 2 jaren door de Christelijke Afgescheidenen opgerigt KERK GEBOUW, waarvan men zegt:
Door Eigenwaan en Scheuringgeest werd dit gebouw gesticht;
En daarin vast meer vleeschelijk dan geestelijk werk verrigt.
't Rees voorzaan in de Polsbroekstraat nog korts eerst uit den grond,
Terwijl sinds lang aan 't achtereind zoo'n kleiner soort bestond.
Nu gaat al 't uitverkoren volk naar Oost en West te loop,
En leest men op de deur geplakt: HET (HUIS) HUIS IS TE KOOP!
Te bevragen bij den Smid VAN KEULEN, als Ouderling.

CORRESPONDENTIE.

Het vervolg van het artikel: «Proces enz." in ons No. van vrijdag den 3. april.

— Het versje: «Weeklagt enz." zal geplaatst worden.

ADVERTENTIEN.

*** Heden heeft voorspoedig van een' welgeschapen ZOON, *A. J. VAN DER EYK*, geliefde Echtgenoot van

VLISSINGEN, 27. Maart 1846. C. A. VAN DRIELEN.

MANUFACTUREN.

De ondergeteekende berigt bij deze zijnen geëerde Begunstigers de ontvangst van diverse aanzienlijke partijen NIEUWE GOEDEREN, waaronder een groot assortiment Mousselines de-Laine, Zijdenstoffen, Chitsen en meer andere Kleedingstoffen, te veel om op te noemen; alsmede eene uitmuntende partij diverse OMSLAGDOEKEN. — Zullende als naar gewoonte alle artikelen uiterst billijk en tot vaste prijzen gesteld worden.

P. DEKKER.
Middelburg, Groote Markt.

NAVIGATIE.

Aan eene talrijke KOSTSCHOOL, in welke *alles* onderwezen wordt en die ook bijzonder voor de Navigatie vele Leerlingen telt, kunnen nog eenige Jonge Lieden tot 14 jaars worden aangenomen. Brieven franco, onder letter X., aan den Boekhandelaar *J. VERKOUTEREN*, te BERGEN-OP-ZOOM.

§§ Gezonde Bentheimsche en Amerikaansche POOT- en SLEET-AARDAPPELEN, te bekomen in de haven te *Breskens*, van f 6 tot f 8 de zak. A. LINDEMAN.

§§ De ondergeteekende berigt zijne geëerde Stadgenooten dat hij ruim voorzien is van Mans HOEDEN en PETTEN; maakt en verandert dezelve, en verzoekt de gunst en recommandatie.

C. A. BEKKER.
Korte Walstraat, Wijk H. No. 20.

S. L. SWAAB,

GEOCTROOIJEERD DOOR Z. M. DEN KONING DER NEDERLANDEN.

Op de Plaats, No. 6, bij de Gevangen Poort, te 's Gravenhage.

Kapper en Leverancier van Z. K. H. den Prins van Oranje en HH. KK. HH. de Prinsen der Nederlanden,

heeft de eer aan het Geëerde Publiek te berigten, dat hij heeft uitgevonden een

HAARVERSTERKEND

KRUIDEN-ELIXER,

TOT HERSTEL VAN

HAAR- EN HUIDZIEKTE.

ONDERZOCHT EN GOED BEVONDEN DOOR GENEESKUNDIGEN.

Prijs per Flesch f 1.25.

Verkrijgbaar gesteld bij onderstaande Heeren in de voornaamste steden des Rijks, te weten:

Alkmaar, Bakker.	*Middelburg*, van Bakelgem.
Amsterdam, Tuynman en Zn.	*Nijmegen*, J. H. Coenent.
Arnhem, Romijn.	*Rotterdam*, van Santen Kolf.
Breda, Maassen.	*Schiedam*, Schalu.
Delft; Wagner.	*Tiel*, van Olst.
Dordrecht, v. Someren Brand.	*Utrecht*, Miljus.
Gorinchem, Schultze.	*Vlissingen*, James Hector.
's Hage, den Uitvinder.	*Zierikzee*, Ochtman.
Kampen, Schaap.	*Zutphen*, van Rossum.
Leyden, Saroni, in Galanter.	

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 29. Maart. Sedert den 26. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Augusta, A. Rude, Buecam, stukgoed; Tyra Broder, J. Soderblom, Marseille, fruit; Catharina, C. F. Schaffer, Marseille, rogge; Titia, J. R. Roelofs, Keorebeekminde, garst; Eensgezindheid, G. N. van Duinen, Odensee, erwten; der 4 Geschwester, T. F. Eckhoff, Hamburg, Charlotte, J. N. Petersen, Holbeek, beide rogge; Oberon, J. N. B. Schmidt, tarwe en garst, Bardag de Jolly, J. F. Bruhn, garst, beide Straalsund; Pomerania, D. Berner, Wolgast, tarwe; Wander, P. Bartels, Hanover, aardappelen; de 4 Gebroeders, D. Uffen, Odensee, erwten.

Voor Gent bestemd:

The Wanderer, J. Vark, Aarhuus, erwten; Charlotte, B. Muys, New Castle, stukgood.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Theda Agatha, J. van Piekenbach, Noorwegen, the Rose, Burke, New-Castle, beide ballast.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 4 ure.
Sluiting des avonds « 8 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

---

hare reize als kamenier vergezeld had. Eenigen tijd na hare terug komst te Berlijn, had zij opgehouden haar te dienen; zij was te Berlijn gehuwd, verstond de schrijfkunst niet, en in haar voorkomen verschilde zij zoo grootelijks met hare gebiedster, dat er geene mogelijkheid had kunnen bestaan, de een voor de ander te nemen. Geene enkele verdenking konde dus op haar vallen, en zij kon geene de minste ontdekking doen, waarvan de regterlijke magt gebruik kon maken.

En ten derde: het meisje, hetwelk den 16 julij mevrouw Bergfeld tot geleidster verstrekt had, toen zij het gezelschap der familie Rosen verliet; zij werd gevonden en ondervraagd. «Ik heb," zeide zij, «twee jaren gediend bij eenen schoenmaker te Muhlbach. In de maand mei van het jaar 1818 huurde eene mevrouw Wunderlich eene kamer in dat huis. Eens, het was op de helft van julij, riep zij mij om eene boodschap voor haar te doen: ik kleedde mij, en ging bij haar. Ik vond een jongen heer in hare kamer, tegen wien zij zich zeer beleefd gedroeg. Zij gaf mij eenen verzegelden brief, met bevel, denzelven aan een zeker huis, hetwelk zij mij uitmiddde, te brengen en naar eene dame te vragen, wier naam, mij evenwel ontschoten is. Ik vond haar, en na dat zij den brief gelezen had, zeide zij mij te zullen volgen; zij deed mij met zeer veel haast loopen, en bewaarde tot wij er waren het diepste stilzwijgen. Mevrouw Wunderlich wachtte mij aan de deur op, gaf mij een stuk geld en zond mij daarna weg. Te Muhlbach heb ik noch dien heer, noch die dame ooit weder gezien. Ik kan mij niet meer voorstellen, hoe zij gekleed was, wat hem betreft, hij was lang en mager, had zwarte zwarte knevels, droeg een kort groen jasje, een zomerbroek en laarzen met sporen.

Dit signalement kwam zeer wel overeen met dat van Eduard, en met het op den morgen van 16 julij gevonden lijk. De kleine houdschapster, in tegenwoordigheid van Charlotte gebragt, herkende haar dadelijk; wat mevrouw Wunderlich aangaat, zij had sedert september St. Wendel verlaten, en men kon niet te weten komen, waar zij zich bevond, noch of zij haren eigen naam gevoerd had.

Toen dit door vele kleinigheden zoo lang aangehouden hebbend onderzoek geëindigd was, beschouwde de regtbank de schuld als daadzakelijk bewezen, en de beklaagde werd aan het geregtshof te Keulen overgeleverd.

Eene der meest beroemde regtsgeleerden van Berlijn, doctor in de regten, tweeskeling van de hoogeschool te Koningsberg, en een oude vriend van de familie Hillenrath had verzocht met verdediging der beklaagde belast te worden.

Eindelijk daagde de zoo ongeduldig verbeide dag: de dag der opening van de teregtzittingen. Het paleis van justitie werd door de menigte als belegerd; er kwam een onweder op, het regende, dat het goot. Niemand verwijderde zich ter naauwernood ontdekte de menigte, dat zij tot op hun hemd toe nat werden.

Tegen 12 ure des middags gaf de voorzitter bevel, de beschuldigde voor te brengen. Zij verschoen. Ofschoon zeer bleek, was zij evenwel nog schoon en meesterene harer ontroering. Zij droeg een zwart kleed, eenen sluijer van dezelfde kleur en hield eene dunne gouden keetting om den hals.

Na de gewone vragen hoorde men de geuldigen; zij waren ten getalle van 43 en hunne getuigenissen bevestigden alles, wat wij hieromtrent reeds gezegd hebben, en verder niets nieuws. Men had twee dagen noodig om dezelve allen te hooren, terwijl de belangstelling van het algemeen meer en meer aangroeide.

De advokaat generaal had in zeer lang doorwerkt verslag alle deze ontdekkingen, welke op mevrouw van Bergfeld zulk eene verschrikkelijke beschuldiging deden rusten, vereenigd en ontwikkeld; hij beschouwde het als bewezen, dat de twee echtgenooten zich te zamen den 16 julij bevonden hadden in het oude kasteel van Ottenberg: daar had een tooneel plaats gehad tusschen twee even driftige, even vergramde personen. Welligt had Eduard met kracht en geweld zijne vrouw willen toedrukken kom weder te vergezellen, en men mogt veronderstellen, dat zij een mes gijpende, haar maar er mede doorstoken had.

Na zich grootelijks over het verdwijnen van dien geheimzinnigen houthakker beklaagd te hebben, hield de magistraat zich met zeer veel welsprekendheid bezig met het leveren van eenige trekken uit het gehouden gedrag van de beschuldigde, welke, niettegenstaande zij hierdoor grootendeels de tegen haar ingebragte aanklagt bekrachtigde, een volslagen stilzwijgen bewaarde, en geene uitlegging of ontdekking toegenaamd, over hetgeen op dien ongelukkigen dag gebeurd was, wilde geven. Hij besloot met tegen hem de vervolging der wetten in te roepen.

Na dat verslag werd de zitting een uur geschorst. Van alle zijden zag men door het publiek de hoofden bij elkaar steken, en ieder naar zijne wijze van zien oordeel vellen. Met uitzondering van eenige dames, dorst geen mensch zich voor de onschuld van Charlotte verklaren; men veronderstelde algemeen, dat zij haare handen in het bloed haars maas gedompt had, evenwel konde zij ook, slechts aanschouwelijk eener minnaar, gekwend door eene hand, die tot nog toe verborgen was, geweest zijn. (Vervolg volgt.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIREN.